

Josef Vohnout: Omlouváme se, že jsme nechali zaznít názor mimo generální linii

- CZ24 News | 21. března 2022

ČESKO: Nějakým nedopatřením v Českém rozhlasu byla narušena generální linie správných názorů a jediné pravdy. Do éteru byl naživo vpuštěn arcikacír Koller. Tento nepřítel lidu, modernějším slovem dezinformátor, narušil generální linii v informování veřejnosti ohledně ukrajinského konfliktu. Posluchači doslova omdlévali šokem, chrabrá moderátorka včas vypla mikrofon a ukončila rozhovor. Bylo to tak nestoudně ohavné, že po kritice zodpovědných spoluobčanů vedení rozhlasu zhnuseno slovy toho arcidávla se všem posluchačům ze srdce omluvilo. Demokracie byla spasena a ubráněna. Sláva!

Perestrojka remake

Samozřejmě tato událost rozvířila poklidnou hladinu jednotného pohledu a také soudruzi na jednom ze zdrojů věrohodných informací [měli potřebu trochu přispět do mlýna](#). Docela mi přijde vtipný závěr článku, kde kousavě podotýkají, že tento vojenský analytik žil v Rusku. Netušil jsem, že žít v Rusku je dneska přitěžující okolnost. Chybí tomu už jenom poznámka, že pravidelně po nedělním obědě jídal ruskou zmrzlinu. Samozřejmě není vynechána ani informace o spolupráci se Státní bezpečností. Protože se jedná o vojenského analytika, který byl spolupracovníkem vojenské kontrarozvědky, tak je logické, že musel být prověřený a dobře zapsaný u StB. Být v tomto povolání dobře zapsán u bezpečnosti je stejné jako to, že cukrář přijde do styku s cukrem. Vojenský analytik se pohybuje v prostředí tajných služeb, to by nikdo neuhádl. Nicméně na druhou stranu podle dostupných informací to byl docela aktivní práškač. I když je to díky tomuto faktu člověk, se kterým bych se kamarádit nechtěl, tak předpokládám, že Ústava stále platí. Že platí i pro lidi, kteří mi po chuti nejsou a chrání i jejich právo na svobodu slova nebo názoru. Odmítám jim ji odebírat, jen protože se mi nelíbí, co říkají. Mně se taky nelíbí poslouchat pomatené bláboly Pirátů za moje peníze v televizi nebo rádiu, ale nikomu neupírám se vyjádřit zvláště pak k citlivým politickým otázkám.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Pikantní na článku je, že s jeho výroky nikdo nepolemizuje. Prostě je to ideově závadný člověk, a tak nemůže nikdy za žádných okolností mluvit pravdu. Proč polemizovat s názorem, to dá moc práce. Protože má zlý jazyk, tak je pravda na naší straně. Prostě to, co říká je fuj, ať už tvrdí cokoli, a tomu slušný člověk nemůže nikdy za žádných okolností věřit. Je to jako pokoušení ďáblov. Tenhle způsob myšlení mi přijde mnohem více nebezpečný než názory dotyčného. Protože tohle je přesně bolševický, chcete-li totalitní, způsob myšlení. Je to proti výdobytkům socialismu, tak to nemůže být pravda, protože socialismus je vrcholné dobro a cokoli proti němu nutně musí být čiré zlo. Pamatuji si tu umírněnou soudružskou kritiku z doby přestavby. Vždy se začínalo slovy, osobně nejsem proti

socialismu a vedoucí úloze strany, ale ... Pak teprve následovala ona kritizovaná skutečnost. V čem je rozdíl oproti dnešku? Jsem proti Rusku a stojím v jednotné frontě za svobodnou Ukrajinu, ale ...

Jde jen o ojedinělý moment, ale jinak jsme vyvážení

Jestli si Koller myslí, že Rusko je fajn stát, tak je to jeho věc. Nechápu, proč by se mně měla nějaká moderátorka a celé vedení Českého rozhlasu omlouvat. Naopak bych čekal, že se budou omlouvat za to, že nedají prostor jiným názorům a moderátorka svévolně rozhovor utnula. Řečeno Voltairem, [nesouhlasím s jediným slovem, které říkáte, ale navždy budu bránit, abyste je říkat mohli](#). V tom spočívá skutečná svoboda, že necháme znít spektrum názorů. Pokud se začne sledovat osoba hlasatele místo jeho názorů, tak dojde k zániku svobody slova a zůstane jen svoboda naprostého a bezpodmínečného souhlasu. Nevím, jak vy, ale osobně dávám přednost svobodě slova. Dost napovídá, odkud vítr fouká, i text omluvy, kde se na konci píše, cituji: „*V kontextu mnohadenního vysílání ČRo o válce jde o ojedinělý moment.*“ Docela všerhající věta. Pustit opoziční názor je v běžné praxi demokratického média milujícího svobodu slova naprosto ojedinělá věc.

Tohle mne nepřestane fascinovat. Někdo má názor mimo oficiální linii a pravověrná moderátorka šokována narušením její názorové bubliny rozhovor tvrdě ukončí. Co kdyby jen ukončí, ale cítí jasně a neodolatelně nutkání omluvit se za tu hrůzu. Jak je to jen možné, že si někdo v demokratické zemi dovolí říct něco jiného než vláda a ke všemu ve veřejnoprávním médiu, které se bijíce v prsa zaštiťuje vyvážeností? Nevím, jak to vidí soudruzi v rádiu, ale podle mého názoru je vyváženost o tom, že nechám mluvit i jiné lidi z různých stran, a to i když se mi jejich názory nelíbí a nesouhlasím s nimi. Princip vyváženosti pak spočívá v tom, že nechám posluchače si utvořit názor podle širokého spektra náhledů na věc. Když vedou válku dvě strany, tak by logika jednoduše napovídala, že se jeví jako vhodné nechat i druhou stranu k tomu něco říct. To, že jí zrovna nefandíme, neznamená, že ji nenecháme se hájit. To je přece základní princip utváření si názoru. Udivuje mne, že tak základní věci je nutné vysvětlovat nebo to, že jejich obhajoba v podstatě vyznívá jako rozvratná činnost.

Návštěva morálního solária

Nedokážu pochopit tu potřebu [autodafé](#) spočívající v okázalé omluvě – ech, promiňte nám, že jsme do proudu propagandy pustili něco, co do ní ne zcela zapadá. Soudruzi vystoupí z morálního solária a sehrají okázalou scénu lítosti. Je to naše vina, naše převeliká vina, zhřešili jsme proti generální linii. Bereme vinu na sebe. Pak přichází masochistické sebebičování a sebeponižování za tento odporný čin. Kající se bolševici při soudních komediích podlehlí až po masivnímu nátlaku. Ale tihle? Dobrovolně a s radostí, prosím, zbičujte mne důtky pánovy. Tento úžasný jev k nám přišel z nejvyspělejšího koutu světa a obohatil naši politickou kulturu. Omlouváme se za to, že jsme nehodni skvělého nového světa, protože jsme si dovolili pustit rozhovor s Kollerem, přestože má červené rohy a kopyto, a zavřeli jeho nectná ústa tak pozdě.

Omluva byla provedena po vlně kritiky na sociálních sítích. Co to jako je? Co třeba taková vlna kritiky na sociálních sítích, že ČRo nezve k rozhovorům odpůrce opatření proti covidu? To se vroucích srdcí pravdu milujících manažerů rozhlasu nijak nedotklo, ale v tomto případě? Hned čelem vzad, zakázat, omezit, neříkat. Spíš mě na tom děsí, jak efektivně cenzura funguje. Stačí jen naznačit drobným nakopnutím a soudruzi hned vědí, co dělat a kde se stala chyba. V čem je rozdíl oproti komunistickému režimu? V tom, že se stát schovává za nějaké rádoby nezávislé spolky a neziskové organizace? Může pak směle prohlašovat, my nic, to jsou rozhořčení občané, či to je nezávislý spolek, který se státní mocí nemá nic společného.

Co mě na tom ale reálně dostává je to, že pravověrní lidé opravdu mají pocit, že svoboda slova spočívá v tom, že se bude zakazovat, vypínat mikrofon a vůbec lidem neříkat věci, které narušují

jejich ideovou jednotu. Co je horší, cítí se morálně nadřazení obyčejným lidem, kteří nechápou vznešenost jejich pravdy. Jaký asi hukot v hlavě musí mít moderátorka, pokud se chová takto? Pro tohle platíme výpalné v podobě rozhlasových poplatků? Aby moderátorka típla rozhovor, protože podle ní slova neodpovídají tomu, co říkají zahraniční renomované agentury. Promiňte mi, ale v čem je tedy přidaná hodnota její novinářské práce? Aby mi předčítala, co říkají nějaké rádoby renomované agentury? V době webových stránek? To si je můžu přečíst sám, ne?

Zločinné písmeno zet

Při takovém jednostranném náhledu na svět to pak vrcholí v naprosté absurditě v [případu zločinného písmene zet](#). Ach ti fikaní sabotéři, zasadili úder naší demokracii písmenem! A to pomímám fakt, že se písmeno Z píše v azbuce podobně jako trojka. Ještě, že ti proradní Rusové nepoužili celou abecedu. To by pak jakýkoliv text byl závadný díky použití abecedy. I když, to je docela inovativní myšlenka. Cokoliv napsaného bude dezinformace. Zatím to zůstává u namalování písmena na zeď, což je podle naší čacké policie popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidy. Státní zastupitelství je na vrcholu blaha, vyšetřuje, nasazuje speciální týmy, aby se odhalilo, kdo spáchal tuto hrůzu. Hrozí trest tři roky vězení a přitom pachatel chtěl jistě napsat – Zeď na podporu Ukrajiny nebo Zelenskému sláva, ale jako na potvoru mu došla barva. Naštěstí Teplice jsou známé naprosto mizivou kriminalitou, prakticky tam žádná není a tak policie z nudy vyšetřuje tohle. Jsem rád, že stát za naše daně řeší takové věci místo banalit jako loupeže, krádeže a jiné projevy živoucí společnosti. Dokázali jste si někdy dřív představit, že v demokratické společnosti bude někdo vyšetřovat namalované písmeno? Že se u toho bude tvářit jako morální maják?

To jsou přece dezinformace

Argumentace, že u jiných názorů jde o dezinformace, protože to tvrdí odborníci, tak ta je profláklá už od doby covidové hysterie. Nelze být jen připustit, že by se mohli najít i jiní odborníci, kteří říkají něco jiného? Ti, co měli jiný názor, byli vymazáni z mediálního světa gumou dezinformace. Svět se pak zužuje o další a další dezinformace, až zůstane jediná monolitní pravda? Koho chcete oblafnout tou veselou hrou na důvěryhodné zdroje spočívající v tom, že zdroje souhlasící s vaším vnímáním světa jsou důvěryhodné, ale ty druhé ne? Obecně lidská mysl pochopitelně přijímá raději názory, které zapadají do jejího vidění světa. Ale nelze postupovat tak, že sestavím seznam zdrojů, které prohlásím za důvěryhodné a tím je pravda ustanovena. Vůbec to úžasné kádrování naše zdroje mají pravdu, vaše zdroje jsou dezinformační prolhaná propaganda. V čem se lišíme od komunistů, kteří říkali, TASS to nepotvrdil, takže je to lež? Nepotvrdila to CNN nebo Reuters, tak je to lež? Aby bylo jasno, neříkám tím, že když jedna strana lže, tak druhá strana je [automaticky nositelem čisté pravdy](#).

Umět si připustit pohled z druhé strany, podívat se na problém jinýma očima je základ rozumné diskuse a pokusu poznat pravdu v její nahotě. Pokud se na problém dívá jen jedním náhledem, pak přichází neustálý šok z nepochopitelnosti činů jiných. Omezováním jiných názorů se dosáhne přesného opaku než je úmysl. Přivodí to jediné efekt zakázaného ovoce, a to, co je zakázané, láká. A tak jsou cenzurou tyto názory propagovány více než reklamou v televizi. Nejsem si jistý, že zrovna tento efekt jste, soudruzi, měli na čelném seznamu svých priorit.

AUTOR: Josef Vohnout

[ZDROJ](#)